

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.22, november 2023

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1847 (SJ: 885)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 88

Teksten er etableret af Katja Gottlieb

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Katja Gottlieb, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Jens Lei Wendel-Hansen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:433 |GSV:250

Marie Magdalene.

- 1 Paaskemorgen *Magdalene*,
Hyllet ind i Sørgeflor,
Stod ved Herrens Grav alene,
Stirred ned i sorten Jord,
Fandt al Verden tom og øde;
Hendes Sjæl var hos den Døde,
Hendes Haab i Gravens Vold.

- 2 |GSV:251 Under Jord hun søgde Trøsten,
Under Taarer hun den fandt;
Gravens Dør var vendt mod Østen,
Solen i sin Pragt oprandt,
Kasted Glands paa Blomsterhaven,
Skiød en Straale ind i Graven,
Skabde der et Englesyn.

- 3 Magdalenes Øine drages
Af en lønlig Kraft derind,
Engle to for hende dages,
Hun for Glandsen dog er blind;
Før af Glimmersyn fortryllet,
Øiet nu har sig tilhyllet
For alt Klart, paa *Jesus* nær.
- 4 Engle to i Lysets Klæder
Melde lydt med Sangerrøst:
Kvinde, siig os, hvi du græder,
Hvad dig fattes til din Trøst!
IA:434Hun kun hulker: ak, desværre,
Taget bort de har min Herre,
Har, jeg veed ei hvor, ham lagt.
- 5 Med det Samme hun sit Øie
Vender bort fra Englepragt,
Ingen Sands vil hun fornøie,
Frygter falske Aanders Magt;
Før hun har tilbunds den prøvet,
Var engang af Syv bedøvet,
Frelstes kun ved *Jesu* Røst.
- 6 Sine vilde Ungdomsdage
Kom med Anger hun ihu,
Og ved Mindet om sin Plage
Giøs og blegned hun med Gru,
IGSV:252 Wilde, som den ægte Enke,
Kun paa sin Hensovne tænke,
Paa sin Frelser, Dag og Nat.
- 7 Ham hun saae, da hun sig vendte,
Frelseren, som nys opstod,
Dog sin *Jesus* ei hun kiendte
Giennem Øiets Taareflod,
Saae i ham kun Havemanden,
Kom end ikke til Forstanden
Ved hans englemilde Ord.
- 8 *Jesus* i nyskaarne Klæder,
Talde som hans Englebud:
Siig mig, Kvinde, hvi du græder!
IA:435Sønderknuset brød hun ud:
Bløde maa vel Hjertesaaret,
Har du ham fra Graven baaret,

Siig mig, Herre, dog hvor hen!

9 *Jesus* sagde rørt "*Marie*"!
Med den Røst, *hun*hørde først,
Som, lykkelig, med sin Die
Læsked Guddomsbarnets Tørst;
Da Marie Magdalene
Kiendte ham, som rører Stene,
Kaldte "Mester"! ham paany.

10 |**GSV:253***Jesus* sagde: tag dig vare!
Vær til Brødrene mit Bud:
Brat til Himmels jeg maa fare,
Op til min og eders Gud,
Op til min og eders Fader,
Som al Verdens Synd forlader,
Som velsigner i mit Navn!

11 Trøstet, som den ægte Enke
Vorder kun i Paradis,
Sjæleglad, som hver kan tænke,
Sjungende sin Frelsers Pris,
Magdalene gik fra Graven,
Er nu hos ham i Gudshaven,
Synger evig der hans Pris!

12 End det Bud, hun bar fra Graven,
Om den Dødes Himmelfart,
Støtter sig til Vandringsstaven,
Faaer dog Duevinger snart,
Vil med Støv fra dybe Dale,
Vil med os til Himlens Sale,
Svinge sig i *Jesu* Navn!

N. F. S. Grundtvig.
